

Nr 386.

Av herr **Berggren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 243, angående understöd åt vissa småskolläraryänkor.

I proposition nr 243 har Kungl. Maj:t föreslagit, att innevarande års riksdag måtte medgiva,

dels att en var av i nämnda proposition uppräknade sex småskolläraryänkor må från och med den 1 januari 1918 under sin återstående livstid, så länge hon förblir i sitt nuvarande änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 300 kronor,

dels att understödet må, under i övrigt enahanda villkor, förhöjas med 50 % för en var av ifrågakvarande änkor, som styrker sig äga försörjningsplikt mot ett eller flera äkta barn, som icke fyllt 18 år,

dels ock att för den händelse någon av sistnämnda änkor skulle avlida utan att hava trätt i nytt gifte och vid sitt frånfalle efterlämna äkta barn, som icke uppnått 18 års ålder, understöd må utgå till barnen tills de fyllt 18 år, med belopp av 150 kronor för ett, 300 kronor för två samt 450 kronor för tre eller flera barn.

Såsom framgår av det till Kungl. Maj:ts proposition fogade protokollet över ecklesiastikärenden, har denna framställning till riksdagen föranletts av inkomna ansökningar från småskolläraryänkorna i fråga.

Givet är det emellertid, att det finnes andra småskolläraryänkor, som befinna sig i samma nödläge som de sex i Kungl. Maj:ts proposition uppräknade, och som därför i likhet med dessa böra komma i åtnjutande av dylikt understöd, fast de på grund av bristande kännedom om denna utväg ej inkommit med ansökan därom. Till belysande av detta förhållande närslutes intyg (se Bilaga), som jämte handskrivelse i anledning av Kungl. Maj:ts proposition kommit mig tillhanda från den valkrets jag representerar.

Rättvisa och billighet synas kräva, att jämväl dessa småskolläraryän-

ankor, därest de därom göra framställning, komma i åtnjutande av understöd enligt samma grunder, som angivits i Kungl. Maj:ts förslag.

Några för statskassan synnerligen betungande utgifter torde ett sådant medgivande ej medföra, då antalet småskollärareankor på grund av den manliga småskollärarekårens fåtalighet är ytterst ringa.

I anledning av detta förhållande synes det ock, som skulle riksdagen kunna utan tvekan lägga i Kungl. Maj:ts hand att efter vederbörande myndigheters hörande i varje särskilt fall pröva de ansökningar, som i detta avseende möjligen inkomma.

På grund av vad sålunda anförts, får jag härigenom hemställa,

att riksdagen måtte, enligt de grunder Kungl. Maj:t i här åberopade proposition föreslagit, bevilja understöd — förutom till de i propositionen uppräknade sex småskollärareankorna — jämväl till övriga småskollärareankor, som därom inkomma med ansökan, samt uppdraga åt Kungl. Maj:t att efter vederbörande myndigheters hörande pröva ansökningarna i fråga.

Stockholm den 20 april 1918.

Frans Berggren.

Bilaga.

Marta Katarina Karlsson, född Jonasdatter, änka efter småskolläraren Peter Karlsson, är 81 år gammal samt lever ogift. Peter Karlsson har tjänstgjort som småskollärare i Söraby församling under 38 år, erhöll avsked med utgången av år 1902 med rätt till understöd från småskollärarnas m. fl. ålderdomsunderstödsanstalt samt avled år 1915. Änkan Karlsson, som är mycket fattig, har 9 barn i livet, av vilka 5 vistas i Amerika. De fyra övriga, som själva befinna sig i torftiga omständigheter, hava dock hittills gemensamt bidragit till hennes underhåll, varförutan hon annars kommit på fattigvården. Änkan Karlsson befinner sig således i mycket små omständigheter och är i största behov av det understöd, henne kan beviljas.

Att ovanstående uppgifter äro fullt riktiga och till alla delar i full överensstämmelse med verkliga förhållandet intyga:

Carl Josua Allgulin.
Komminister i Söraby församling.

Karl Johansson.
Kyrkovärd.

Josef Sundholm.
Kantor och folkskollärare.

F. G. Johansson.
Kommunalordförande.
